

Izajáš 50,4-7: Panovník Hospodin dal mi jazyk učedníků, abych uměl zemdleného podpírat slovem. On mě probouzí každého jitra, probouzí mi uši, abych slyšel jako učedníci. Panovník Hospodin mi otevřel uši a já nevzdoruji ani neuhýbám nazpět. Nastavuji záda těm, kteří mě bijí, a své líce těm, kdo rvou mé vousy, neukrývám svou tvář před potupami a popliváním. Panovník Hospodin je moje pomoc, proto nemohu být potupen, proto tvář svou nastavuji, jako kdyby byla z křemene, a vím, že nebudu zahanben.

Filipským 2,5-11: Necht' je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.

Matouš 21,1-11: Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a s ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. A kdyby vám někdo něco říkal, odpovězte: ‚Pán je potřebuje.‘ A ten člověk je hned pošle.“ To se stalo, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka: ‚Povězte dceři siónské: Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslici, na oslátku té, která je podrobena jhu.‘ Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal. Přivedli oslici i oslátko, položili na ně pláště a on se na ně posadil. A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekávali ratolesti stromů a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!“ Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: „Kdo to je?“ Zástupy odpovídaly: „To je ten prorok Ježíš z Nazareta v Galileji.“

Hosanna – Bože pomoz

Ve Starém zákoně se mluví o postavě Služebníka Hospodinova: jednou je jím myšlena samostatná historická osoba (osobnost jako Abraham, Mojžíš, Jozue, David, Izajáš), jindy kolektivně celý Izrael či onen ideální částečný – poslušný Izrael, jindy eschatologická postava Mesiáše z rodu Davidova. Tento Mesiáš má dvojí chápání – král pozemský a pak Služebník, jak o něm čteme i dnes. Ten má vést všechny lidi k Bohu a ke spáse a mají mu „pomáhat“ prostředníci, kteří napomáhají uskutečňování těchto dvou cílů v dějinách lidstva. Taková Služebník Hospodinův je král, ale nekraluje mocí, nýbrž službou a zasluhuje se o spásu lidí vlastní obětí a

zástupným utrpením. Hospodin dal svému Služebníkovi přesvědčující a způsobilý jazyk, aby dovedl mluvit příhodně Boží slovo každému. Nadto ho stále uzpůsobuje a probouzí každého jitra (denně) a vždy znovu otvírá jeho uši, aby slyšel Hospodinovu slovo správně a byl dobrým učitelem. Služebník se ochotně podrobuje Hospodinu, na rozdíl od Izraele je poslušný a ne vzpurný. Poslušnost projevuje Služebník zvláště v útrapách, které musí snášet při plnění svého poslání. Snáší všechno oddaně, nastavuje své tělo a tvář těm, kdo bijí a haní jej, ba dokonce na něj plivou. Panovník Hospodin mu pomáhá a dává sílu, aby to všechno snášel a vytrval. Služebník Hospodinův si je jist Boží pomocí, proto všemu zlému odolává s vnitřní silou, neohrožeností a vytrvalostí. Ví, že nebude zahanben.

Píseň o Ježíši v Listu Filipským vypovídá ve zkratce o tom, kým Ježíš je: oním Hospodinovým Služebníkem – Synem Božím. Proto či přesto přijal životní podmínky pro něj „nedůstojné“, nepřiměřené, ve svém důsledku nepřátelské. (Nikdo nepůjde dobrovolně žít do nehostinného, nezdravého prostředí, do bídy a hladu, kde člověka nerespektují.)

Konečně evangelijní čtení nám říká, že na této cestě Služebníka Hospodinova přicházejí pozoruhodné zvraty, nabídky pro jinou, lákavou a lidsky úspěšnou cestu – dnes být provoláván jako Mesiáš, ale onen král pozemský. Ježíš odolá a nastaví všem zvláštní situaci – osel je služebné zvíře, i on Ježíš bude i nadále sloužit. Vytrvá na cestě Hospodinova Služebníka, o kterém jsme četli ve Starém zákoně.

A co my? My máme dorůstat ve víře tak, abychom Ježíšovi pomáhali prostředkovat spásu a vést lidi k Bohu. Být tedy učedníky. Uvažovat, myslet a chovat se jako Ježíš: zřící se všeho a žít služebným životem (životem služebníka). Znovu a znovu usilovat o to, abychom se dokázali zřící věcí, vztahů, zážitků, možností, třeba i koníčků, jestliže nás mění v lidi namyšlené či povýšené, nepřátelské, kritizující, sobecké, hádavé apod.

Učit se pokoře před lidmi, přírodou, před technickými vymoženostmi, před Ježíšem, a tak se ke všemu (přírodě, věcem, technice, zvířatům a lidem) chovat s úctou, chránit a dobře se o ně starat. Pak my s ním a on s námi bude ve vztahu přátelství a lásky, budeme zažívat jeho pomoc a bude nám dodávat sílu, když se zrovna dobře, silně a pohodově necítíme.

Hosanna – Bože pomoz. V liturgii zpíváme Požehnaný, jenž přichází k nám jménem Páně, Hospodin v něm sám tu zjevuje se nám.